KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1826/1999

af 23. august 1999

om ændring af forordning (EF) nr. 929/1999 om indførelse af en midlertidig antidumping- og udligningstold på importen af visse opdrættede atlanterhavslaks med oprindelse i Norge, om ændring af afgørelse 97/634/EF om godtagelse af tilsagn i forbindelse med antidumping- og antisubsidieprocedurerne vedrørende importen af opdrættede atlanterhavslaks med oprindelse i Norge og om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 772/1999 om indførelse af en endelig antidumping- og udligningstold på importen af opdrættede atlanterhavslaks med oprindelse i Norge

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ([1]), senest ændret ved forordning (EF) nr. 905/98 ([2]), særlig artikel 8,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2026/97 af 6. oktober 1997 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ([3]), særlig artikel 13,

efter høring af det rådgivende udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

A. TIDLIGERE PROCEDURE

(1) Den 31. august 1996 offentliggjorde Kommissionen to separate meddelelser i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* om indledning af en antidumpingprocedure ([4]) og en antisubsidieprocedure ([5]) vedrørende importen af opdrættede atlanterhavslaks med oprindelse i Norge.

(2) Kommissionen indhentede og efterprøvede alle de oplysninger, som den anså for nødvendige med henblik på at træffe en endelig afgørelse. Som følge af denne undersøgelse fandtes det, at der burde træffes endelige antidumping- og udligningsforanstaltninger for at afhjælpe de skadelige virkninger af dumping og subsidiering. Alle interesserede parter blev underrettet om resultaterne af undersøgelsen og fik mulighed for at fremsætte bemærkninger hertil.

(3) Den 26. september 1997 traf Kommissionen afgørelse 97/634/EF ([6]), senest ændret ved forordning (EF) nr. 929/1999 ([7]), om godtagelse af tilsagn i forbindelse med de to ovennævnte procedurer fra de eksportører, der var nævnt i bilaget til afgørelsen, og afsluttede undersøgelsen for disse eksportørers vedkommende.

(4) Samme dag indførte Rådet ved forordning (EF) nr. 1890/97 ([8]) og (EF) nr. 1891/97 ([9]) antidumping- og udligningstold på importen af opdrættede atlanterhavslaks med oprindelse i Norge. Importen af opdrættede atlanterhavslaks eksporteret af virksomheder, for hvis vedkommende der var godtaget tilsagn, var fritaget for denne told, jf. artikel 1, stk. 2, i forordningerne.

(5) I de ovennævnte forordninger angives de endelige resultater og konklusioner vedrørende alle aspekter af undersøgelserne. Da toldens form har været genstand for en fornyet undersøgelse, blev forordning (EF) nr. 1890/97 og (EF) nr. 1891/97 erstattet af forordning (EF) nr. 772/1999, ændret ved forordning (EF) nr. 1003/1999 ([10]).

B. MIDLERTIDIGE FORANSTALTNINGER TRUFFET VED FORORDNING (EF) Nr. 929/1999 (Betragtning 29 ff.)

(6) I henhold til tilsagnene vil det blive anset for at være en misligholdelse af et tilsagn, hvis der ikke indgives en kvartalsrapport om alle salgstransaktioner til den første ikke-forretningsmæssigt forbundne kunde i Fællesskabet inden for en fastsat tidsfrist (undtagen i tilfælde af force majeure), og det samme vil manglende overholdelse af forpligtelsen til at sælge de forskellige fremtrædelsesformer af den pågældende vare (dvs. renset, med hoved osv.) på fællesskabsmarkedet til priser, der ikke er lavere end de mindsteimportpriser, der er fastsat i tilsagnet.

(7) For så vidt angår tredje kvartal 1998 indgav et norsk selskab ikke en rapport inden for den fastsatte frist. For samme kvartals vedkommende havde Kommissionen grund til at antage, at en anden norsk eksportør havde solgt den pågældende vare på fællesskabsmarkedet til en pris, som var lavere end den pris, der var fastsat i dens tilsagn. Yderligere to norske selskaber syntes i deres kvartalsrapporter at have afgivet vildledende erklæringer om eksportørens identitet og de rapporterede salgs indhold og egenart.

([1]) EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1.
([2]) EFT L 128 af 30.4.1998, s. 18.
([3]) EFT L 288 af 21.10.1997, s. 1.
([4]) EFT C 253 af 31.8.1996, s. 18.
([5]) EFT C 253 af 31.8.1996, s. 20.
([6]) EFT L 267 af 30.9.1997, s. 81.
([7]) EFT L 115 af 4.5.1999, s. 13.
([8]) EFT L 267 af 30.9.1997, s. 1. Forordningen er ophævet ved forordning (EF) nr. 772/1999 (EFT L 101 af 16.4.1999, s. 1).
([9]) EFT L 267 af 30.9.1997, s. 19. Forordningen er ophævet ved forordning (EF) nr. 772/1999.
([10]) EFT L 123 af 13.5.1999, s. 19.

(8) Kommissionen havde derfor grund til at antage, at disse fire selskaber havde misligholdt deres tilsagn, og den indførte derfor ved forordning (EF) nr. 929/1999 midlertidig antidumping- og udligningstold på importen af opdrættede atlanterhavslaks henhørende under KN-kode ex 0302 12 00, ex 0304 10 13, ex 0303 22 00 og ex 0304 20 13 med oprindelse i Norge og eksporteret af de pågældende selskaber.

(9) Ved samme forordning (i det følgende benævnt »forordningen om midlertidig told«) slettede Kommissionen de pågældende fire selskaber i bilaget til afgørelse 97/634/EF, som indeholder en liste over de selskaber, for hvis vedkommende der var godtaget tilsagn.

C. **PROCEDURE EFTER INDFØRELSE AF MIDLERTIDIG TOLD**

(10) Alle fire norske selskaber, som var genstand for midlertidig told, modtog skriftlige oplysninger om de væsentlige kendsgerninger og overvejelser, der dannede grundlag for indførelsen af denne midlertidige told. De fik også mulighed for at fremsætte bemærkninger og anmode om at blive hørt.

(11) Inden for den frist, der er fastsat i forordningen om midlertidig told, fremsatte alle de pågældende norske selskaber bemærkninger skriftligt. Efter at have modtaget disse skriftlige bemærkninger indhentede og undersøgte Kommissionen alle de oplysninger, som den anså for nødvendige med henblik på at træffe en endelig afgørelse om de åbenbare misligholdelser. Af de fire selskaber, som er omfattet af de midlertidige foranstaltninger, anmodede én om at blive hørt (hvilket derefter skete).

(12) De interesserede parters mundtlige og skriftlige bemærkninger blev gennemgået, og hvor det var relevant, blev de endelige undersøgelsesresultater ændret i overensstemmelse dermed.

D. **ENDELIGE UNDERSØGELSESRESULTATER — OPHÆVELSE AF MIDLERTIDIG TOLD FOR ÉT SELSKAB**

(13) For så vidt angår den norske eksportør Atlantic Seafood A/S, hvis kvartalsvise salgsrapport blev modtaget af Kommissionen efter den fastsatte dato, erklærede selskabet, at det på det tidspunkt, hvor rapporten skulle have været sendt, havde haft tekniske problemer, som unddrog sig dets kontrol, med sit system for elektronisk post. Selskabets »internetleverandør« fremlagde bevismateriale, som bekræftede denne erklæring.

(14) Efter at have undersøgt de yderligere oplysninger, som selskabet afgav, efter at de midlertidige foranstaltninger var truffet, fandt Kommissionen det godtgjort, at selskabet var forhindret i at indgive sin rapport til tiden af årsager, der unddrog sig dets kontrol. Der drages derfor den konklusion, at forordning (EF) nr. 929/1999 bør ophæves for dette selskabs vedkommende, og at al opkrævet midlertidig told bør frigives.

E. **ENDELIGE UNDERSØGELSESRESULTATER — TRE SELSKABERS MISLIGHOLDELSE AF TILSAGN**

(15) Der var ved forordning (EF) nr. 929/1999 truffet midlertidige foranstaltninger over for et andet selskab, Myre Sjømat AS, som følge af åbenbar misligholdelse af mindsteimportprisen. Efter at de midlertidige foranstaltninger var truffet, hævdede selskabet, at nogle af de transaktioner, der i den kvartalsvise salgsrapport vedrørende den pågældende periode var anført under »fremtrædelsesform g« (fileter eller filetportioner) med salgspriser under mindsteimportprisen for denne fremtrædelsesform, rent faktisk var »fremtrædelsesform e« (afskæringer eller afpuds). Det blev hævdet, at salgspriserne for disse afskæringer eller afpuds var højere end mindsteimportprisen for »fremtrædelsesform e«, og at der ikke havde været tale om nogen misligholdelse af tilsagnet. Desuden blev det hævdet, at et andet salg, som ifølge rapporten havde fundet sted under mindsteimportprisen under »fremtrædelsesform g« ikke var et salg på markedsvilkår, men et billigt sortiment af laksefileter.

(16) Kommissionen anmodede selskabet om at fremlægge dokumentation til støtte for disse påstande, hvilket det gjorde. Hvad angår de salg, der oprindelig blev anført under »fremtrædelsesform g«, men senere blev anført under »fremtrædelsesform e«, finder Kommissionen det godtgjort, at de pågældende sendinger rent faktisk var afskæringer eller afpuds, og at mindsteimportprisen for disse salg blev overholdt.

Hvad angår salget af et sortiment til lav pris skal det bemærkes, at selv om tilsagnene er tilstrækkelig fleksible til, at sådanne salg kan finde sted under mindsteimportprisen, falder de ikke uden for dens dækningsområde. Det pågældende billige salg skal derfor medtages i selskabets gennemsnitlige kvartalsvise salgspris for den pågældende fremtrædelsesform. På dette grundlag kunne den gennemsnitlige kvartalsvise salgspris for »fremtrædelsesform g« i det pågældende kvartal opgøres til et beløb, der var mærkbart lavere end den relevante mindsteimportpris.

Desuden skal det, ud over at mindsteimportprisen blev misligholdt i tredje kvartal 1998, bemærkes, at rapporten fra Myre Sjømat AS vedrørende samme kvartal blev modtaget for sent. Rapporterne vedrørende de to følgende kvartaler blev også modtaget for sent eller slet ikke modtaget. Der er ikke modtaget nogen tilfredsstillende forklaring på disse yderligere misligholdelser på rapporteringsområdet.

Kommissionen drager den konklusion af det ovenstående, at der bør indføres endelig told over for dette selskab.

(17) Brødrene Eilertsen A/S, der er et af de to selskaber, som åbenbart har afgivet vildledende erklæringer vedrørende eksportørens identitet i henseende til tilsagnet og de rapporterede varers indhold og egenart, hævdede, at selskabet rent faktisk var »eksportøren«, og at det norske selskab, på hvis vegne Brødrene Eilertsen A/S øjensynlig har optrådt (og som tilsyneladende hverken havde en eksportlicens udstedt af de norske myndigheder eller afgivet et tilsagn til Kommissionen), rent faktisk var Eilertsens agent. Brødrene Eilertsen A/S hævdede, at det skulle betragtes som »eksportøren«, fordi det tog sig af toldbehandlingen og transporten og selv skulle tilrettelægge sine toldbetalinger/lånefaciliteter i Norge og Fællesskabet.

(18) Selskabet bekræftede imidlertid, at pengestrømmen ikke svarede til fakturaerne ved indkøb og videresalg, og at det andet norske selskab for de fleste eksportforretningers vedkommende modtog ordrer fra kunder i Fællesskabet, påtog sig ansvaret for tilrettelæggelsen af salgets finansiering, og — som det vigtigste — modtog betalinger for leverancerne direkte fra kunderne. Brødrene Eilertsen A/S hævdede, at dette var almindelig forretningspraksis og ikke havde til formål at misligholde mindsteimportprisen eller tilsagnet.

(19) Kommissionen tog alle de fremførte argumenter i betragtning, men ingen af disse svækker den konklusion, at selskabet udstedte fakturaer til ikke-forretningsmæssigt forbundne kunder i Fællesskabet, men aldrig modtog betalinger i forbindelse med disse fakturaer. Det konkluderes, at denne type forretningspraksis er uforenelig med de forpligtelser, der knytter sig til tilsagnet, da selskabet er afskåret fra at påse, at fakturabeløbet rent faktisk betales af kunden, og dermed at det ikke er lavere end mindsteimportprisen. Det kan derfor ikke kontrollere, om de faktisk betalte priser er forenelige med dets tilsagn, for så vidt angår mindsteimportpriserne. Brødrene Eilertsen A/S kan derfor ikke betragtes som eksportør i henhold til tilsagnet.

(20) Desuden kan det konkluderes, at selskabet ved fremlæggelse af kvartalsvise tilsagnsrapporter om »salget« til Fællesskabet, som kun kan betragtes som hypotetiske (fordi de blot viser de beløb, som er angivet i fakturaerne, og ikke nødvendigvis de underliggende finansielle transaktioners reelle værdi, hvilket strider mod kravene i tilsagnet), vildledte Kommissionen med hensyn til sin sande funktionsmåde og evne til at overholde tilsagnet og med hensyn til salgenes sande egenart og prisniveau. Hvis Kommissionen havde haft kendskab til disse forhold, ville de have ført til en afvisning af tilsagnet fra starten eller til en tilbagetrækning af godtagelsen af tilsagnet på et meget tidligere tidspunkt.

(21) Det er en betingelse for, at et tilsagn kan anses for acceptabelt, at Kommissionen er overbevist om, at det effektivt kan overvåges, hvilket givetvis ikke kan ske, hvis et selskab som Brødrene Eilertsen A/S ikke har kontrol med (eller blot kendskab til) den endelige pris, som kunden i Fællesskabet direkte betaler til leverandøren i Norge for den eksporterede laks. Godtagelsen af tilsagnet fra Brødrene Eilertsen A/S bør derfor trækkes tilbage, og der bør indføres endelig told.

(22) Det andet selskab, som åbenbart har afgivet vildledende erklæringer om eksportørens identitet, Arne Mathisen A/S, bekræftede, at dets pengestrømme vedrørende en leverandør i Norge, én eksportør uden tilsagn, ikke afspejlede tallene i købs- og videresalgsfakturaerne. Det havde indgået et forretningsmæssigt arrangement med denne norske leverandør og sin eneste kunde i Fællesskabet (der var forretningsmæssigt forbundet med den norske leverandør), hvorefter Arne Mathisen A/S fra importøren skulle modtage forskellen mellem udgifterne til de varer, der blev leveret af det forretningsmæssigt forbundne selskab i Norge, og videresalgsprisen for importøren, hvorved en række bankomkostninger blev sparet. Disse salg udgjorde en betydelig del af Arne Mathisen A/S's samlede eksport.

(23) Selskabet erklærede, at det optrådte som eksportør, fordi det havde erhvervet den juridiske ret til varerne, påtog sig de forretningsmæssige risici og sørgede for transporten til Fællesskabet. Desuden hævdede Arne Mathisen A/S, at det var almindelig forretningspraksis kun at modtage forskellen mellem købsprisen og videresalgsprisen. Selskabet hævdede derudover, at videresalgspriserne for de varer, som den pågældende importør havde købt hos Arne Mathisen A/S, var blevet efterprøvet som led i en revision på stedet i importørens erhvervslokaler i november 1998, hvor det blev konstateret, at priserne var højere end mindsteimportprisen. Det blev hævdet, at de pågældende salg fra Arne Mathisen A/S derfor i sidste ende ikke havde forvoldt nogen skade på erhvervsgrenen i Fællesskabet.

(24) Desuden hævdede selskabet, at det var ophørt med at købe laks hos det norske selskab, der er forretningsmæssigt forbundet med sin kunde i Fællesskabet, straks efter at der ved udgangen af november 1998 var foretaget en ændring af tilsagnet (og en tilsvarende ændring af den relevante norske lovgivning), der udtrykkelig forhindrede, at laks kunne erhverves på denne måde hos bl.a. norske eksportører, som ikke havde afgivet noget tilsagn.

(25) Med hensyn til argumenterne om modtagelse af et »netto«-beløb fra kunden i Fællesskabet, gælder de betragtninger og konklusioner, som Kommissionen gjorde rede for i betragtning l9 ff., også for Arne Mathisen A/S. Også dette selskab anses for at have fremsendt hypotetiske salgsrapporter og for at have vildledt Kommissionen med hensyn til sand funktionsmåde og evne til at overholde tilsagnet.

(26) I den forbindelse er det irrelevant, om Arne Mathisen A/S kan have påtaget sig ansvaret for supplerende forpligtelser i forbindelse med sine salg, så længe selskabet ikke havde kontrol over det grundlæggende priselement. Desuden skal det bemærkes, at Arne Mathisen A/S i modstrid med, hvad det tidligere havde oplyst, indrømmede, at det havde fuldt kendskab til forbindelserne mellem den pågældende norske leverandør og dens eneste kunde i Fællesskabet. Deraf følger, at Arne Mathisen A/S må have vidst, at priserne og pengestrømmene mellem disse to selskaber var af rent teoretisk karakter, da der i alt væsentligt var tale om interne afregningspriser mellem forretningsmæssigt forbundne parter.

(27) For så vidt angår Kommissionens kontrolbesøg hos den ikke forretningsmæssigt forbundne kunde i Fællesskabet, anses det argument, at dette selskabs videresalgspriser kan have været højere end mindsteimportprisen og derfor have været på et ikke-skadeligt niveau, for at være et helt andet spørgsmål end spørgsmålet om, hvorvidt Arne Mathisen A/S havde overholdt sit tilsagn eller ej.

(28) For at kunne slå fast, at disse videresalgspriser ikke havde nogen negative virkninger, således som Arne Mathisen påstår det, ville det være nødvendigt at udvide undersøgelsen til også at omfatte den pågældende importørs forretningsmæssigt forbundne parter i Norge og Fællesskabet. Desuden er et sådant resultat i henhold til artikel 8, stk. 9, i forordningen (EF) nr. 384/96 ikke nødvendigt for fastlæggelsen af en misligholdelse eller for tilbagetrækningen af godtagelsen af tilsagnet. Endelig er det irrelevant, om Arne Mathisen A/S opgav sin praksis med at købe laks hos den norske leverandør, som er forretningsmæssigt forbundet med sin kunde i Fællesskabet, eftersom denne indkøbsmetode, som nævnt i betragtning 19, blev blokeret i november 1998. På det tidspunkt havde selskabet allerede misligholdt sit tilsagn i mere end fem rapporteringskvartaler i træk. Godtagelsen af Arne Mathisen A/S's tilsagn bør derfor trækkes tilbage, ligesom der bør indføres endelig told.

(29) Alle de interesserede parter blev underrettet om de væsentlige kendsgerninger og betragtninger, der lå til grund for, at det påtænktes enten at ophæve de midlertidige foranstaltninger, der var truffet over for dem, og genindsætte dem på listen over selskaber, fra hvilke der godtages tilsagn, eller at bekræfte tilbagetrækningen af Kommissionens godtagelse af deres tilsagn og anbefale, at der indføres endelig antidumping- og udligningstold, og at der sker en endelig opkrævning af de beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af midlertidig told. Selskaberne fik også en frist til at gøre indsigelse efter denne meddelelse. Der blev taget hensyn til de modtagne bemærkninger i det omfang, de fandtes rimelige.

(30) Sideløbende med denne forordning fremsætter Kommissionen forslag til en rådsforordning om indførelse af endelig antidumping- og udligningstold på opdrættede atlanterhavslaks med oprindelse i Norge og eksporteret af de resterende tre selskaber, som er genstand for den midlertidige told, der blev indført ved forordning (EF) nr. 929/1999, nemlig Myre Sjømat AS, Brødrene Eilertsen A/S og Arne Mathisen A/S.

F. **NYE TILFÆLDE AF MISLIGHOLDELSE**

(31) Som nævnt ovenfor kræves det bl.a. af alle eksportører, der har afgivet tilsagn, at de hvert kvartal indgiver en rapport til Kommissionen om deres salg af den pågældende vare til Fællesskabet, og at de overholder mindstepriserne for de forskellige fremtrædelsesformer af den pågældende vare.

(32) I forbindelse med kontrollen af rapporterne for fjerde kvartal 1998 blev det påvist, at en eksportør, Norfra Eksport AS, havde solgt en fremtrædelsesform af fisk til fællesskabsmarkedet under den mindstepris, der var fastsat i tilsagnet.

(33) Selskabet fik mulighed for at rette eventuelle regnefejl i forbindelse med rapportens udarbejdelse og for at fremsætte bemærkninger om eventuelle fejlagtige vurderinger deraf fra Kommissionens side.

(34) I sit svar erklærede selskabet, at det ikke var vidende om, at det var forpligtet til at overholde mindsteprisen for hver fremtrædelsesform for sig, men derimod troede, at det kunne kompensere salg under mindsteprisen for en fremtrædelsesform med salg over mindsteprisen for en anden. Desuden erklærede selskabet, at samme fremgangsmåde var benyttet i dens salgsrapport vedrørende tredje kvartal 1997, uden at Kommissionen på det tidspunkt gjorde det opmærksom på, at der forelå uregelmæssigheder. Selskabet fandt derfor, at dets fortolkning af tilsagnets ordlyd og dets metode til beregning af salgspriserne var korrekte.

(35) Kommissionen kan ikke godtage det første argument, fordi teksten til det tilsagn, som er undertegnet af selskabet, helt utvetydigt indeholder en bestemmelse om, at mindstepriserne skal overholdes for hver fremtrædelsesform for sig. Desuden er der som led i rapporteringsproceduren udleveret præformaterede edb-filer til eksportørerne. Disse filer er også tydeligt indrettet til at beskrive (og efterprøve) priserne for hver fremlæggelsesform og ikke et gennemsnit for alle fremlæggelsesformer.

(36) Med hensyn til påstanden om, at Kommissionen tidligere havde undladt at give selskabet meddelelse om, at det havde misfortolket tilsagnet, skal det bemærkes, at Kommissionen i maj 1998 i forbindelse med afklaringen af et antal tekniske spørgsmål, som var bragt på bane af Norwegian Seafood Export Council, understregede, at overholdelsen af mindstepriserne ville blive efterprøvet for hver fremlæggelsesform for sig. Det er bekræftet, at Norfra Eksport AS har modtaget en kopi af dette brev.

(37) Desuden viste det sig ved en gennemgang af rapporterne vedrørende første kvartal af 1999, at en anden eksportør, Janas AS, havde solgt en fremtrædelsesform af fisk på fællesskabsmarkedet under den mindstepris, der var fastsat i tilsagnet. Dette selskab fik mulighed for at rette eventuelle regnefejl i forbindelse med rapportens udarbejdelse og for at fremsætte bemærkninger om eventuelle fejlagtige vurderinger deraf fra Kommissionens side. Selskabet afgav imidlertid ikke noget tilfredsstillende svar inden for den fastsatte frist, og Kommissionen havde således ingen grund til at formode, at dens foreløbige vurdering var ukorrekt.

(38) Desuden blev der vedrørende første kvartal af 1999 ikke inden for den fastsatte frist modtaget nogen salgsrapport fra en anden eksportør, Vie de France Norway AS, selv om der blev sendt en rykkerskrivelse til selskabet 24 timer før fristens udløb. Selskabet fik derefter mulighed for over for Kommissionen at gøre rede for årsagerne til, at det ikke indgav sin rapport inden for fristen, men selskabet har ikke givet nogen forklaring derpå.

(39) Der er derfor grund til at formode, at tilsagnene fra Norfra AS, Janas AS og Vie de France Norway AS misligholdes.

G. MIDLERTIDIGE FORANSTALTNINGER EFTER ÅBENBARE TILFÆLDE AF MISLIGHOLDELSE AF TILSAGNENE

(40) I betragtning af ovenstående anses det for nødvendigt at indføre midlertidig told over for disse tre selskaber, medens disse åbenbare misligholdelser undersøges yderligere.

(41) I henhold til artikel 8, stk. 10, i forordning (EF) nr. 384/96 og artikel 13, stk. 10, i forordning (EF) nr. 2067/97 skal henholdsvis antidumpingtolden og udligningstolden fastsættes på grundlag af de foreliggende oplysninger.

(42) I denne forbindelse og under hensyntagen til betragtning 107 i forordning (EF) nr. 1890/97 og betragtning 149 i forordning (EF) nr. 1891/97 finder Kommissionen det hensigtsmæssigt, at den midlertidige antidumping- og udligningstold fastsættes på det niveau og i den form, der er indført ved forordning (EF) nr. 772/1999.

H. AFSLUTTENDE BETRAGTNING OM INDFØRELSE AF MIDLERTIDIG TOLD

(43) Af hensyn til en forsvarlig forvaltning bør der fastsættes en frist, inden for hvilken interesserede parter kan tilkendegive deres mening skriftligt og anmode om at blive hørt mundtligt.

I. NYE EKSPORTØRER

(44) Efter indførelsen af endelig antidumping- og udligningstold gav flere norske selskaber sig til kende over for Kommissionen, idet de påstod at være nye eksportører, og afgav tilsagn.

(45) I denne forbindelse påviste fire af disse selskaber, F. Uhrenholt Seafood Norway AS, Mesan Seafood AS, Polaris Seafood AS og Scanfish AS, at de ikke havde eksporteret den pågældende vare til Fællesskabet i den undersøgelsesperiode, der førte til indførelsen af den nuværende antidumping- og udligningstold (i det følgende benævnt »den oprindelige undersøgelsesperiode«). Selskaberne påviste også, at de ikke var forretningsmæssigt forbundet med noget selskab i Norge, som er genstand for antidumping- og udligningstold. Endelig fremlagde selskaberne bevis for, at de enten havde eksporteret den pågældende vare til Fællesskabet efter den oprindelige undersøgelsesperiode eller havde indgået en uigenkaldelig kontraktmæssig forpligtelse til at eksportere en væsentlig mængde af den pågældende vare til Fællesskabet.

(46) Betingelserne i de afgivne tilsagn er identiske med betingelserne i de tilsagn, der tidligere er afgivet af andre norske selskaber, som eksporterer opdrættede atlanterhavslaks med oprindelse i Norge, og Kommissionen finder, at godtagelse af sådanne tilsagn fra disse eksportører vil være tilstrækkelig til at afhjælpe virkningerne af den skadelige dumping og subsidiering.

(47) Da eksportørerne har indvilget i at give Kommissionen regelmæssige og detaljerede oplysninger om deres eksport til Fællesskabet, konkluderes det, at Kommissionen kan overvåge tilsagnet effektivt.

(48) De tilsagn, der er afgivet af disse selskaber, kan derfor godtages. Selskaberne er blevet underrettet om de væsentligste kendsgerninger og overvejelser, der ligger til grund for godtagelsen af tilsagnene. Det rådgivende udvalg blev hørt og gjorde ikke indsigelse. I henhold til artikel 2 i forordning (EF) nr. 772/1999 bør bilaget til nævnte forordning derfor ændres, så disse selskaber fritages for at betale antidumping- og udligningstold.

J. ÆNDRING AF NAVN

(49) Endelig underrettede to andre norske eksportører, Herøy Filetfabrikk AS og SL Fjordgruppen AS, Kommissionen om, at selskaberne havde ændret navn til henholdsvis Atlantis Filetfabrikk AS og Fjord Seafood Leines AS. Kommissionen har derfor undersøgt sagen og fundet det godtgjort, at der ikke er sket ændringer af deres selskabsstruktur, der kræver en mere detaljeret undersøgelse af det hensigtsmæssige i, at selskaberne opretholder deres tilsagn. Navnene på disse selskaber bør derfor ændres i bilaget til afgørelse 97/634/EF.

K. ÆNDRING AF BILAGET TIL AFGØRELSE 97/634/EF

(50) Bilaget til afgørelse 97/634/EF om godtagelse af tilsagn i forbindelse med nærværende antidumping- og antisubsidieprocedure bør ændres, så der tages hensyn til genindsættelsen af det tilsagn, der er afgivet af Atlantic Seafood A/S, for hvis vedkommende den midlertidige told bør ophæves, og tilsagnene fra F. Uhrenholt Seafood Norway AS, Mesan Seafood AS, Polaris Seafood AS og Scanfish AS samt navneændringerne fra Herøy Filetfabrikk AS til Atlantis Filetfabrikk AS og fra SL Fjordgruppen AS til Fjord Seafood Leines AS.

(51) Af overskuelighedshensyn bør der offentliggøres en ajourført udgave af dette bilag, der angiver de eksportører, hvis tilsagn stadig er gældende.

L. ÆNDRING AF FORORDNING (EF) Nr. 929/1999

(52) Som tidligere nævnt ændrede Rådet ved forordning (EF) nr. 772/1999 antidumpingtoldens form til en variabel afgift baseret på mindsteimportpriser for hver af de forskellige fremlæggelsesformer for opdrættet atlanterhavslaks med oprindelse i Norge. Der blev i den forbindelse indført nye Taric-koder for hver af disse fremlæggelsesformer.

(53) Ved forordning (EF) nr. 929/1999 blev der truffet midlertidige foranstaltninger over for de fire selskaber, der er anført i bilag II til nævnte forordning. I artikel 2, stk. 1, litra a), i nævnte forordning henvises der imidlertid stadig fejlagtigt til de Taric-koder, der blev udskiftet ved forordning (EF) nr. 772/1999. Desuden er henvisningerne til Taric-tillægskode 8900 i artikel 2, stk. 2, litra a) og b), i forordning (EF) nr. 929/1999 overflødige. Det er derfor nødvendigt at ændre disse artikler i forordning (EF) nr. 929/1999 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Den midlertidige antidumping- og udligningstold, der ved forordning (EF) nr. 929/1999 blev indført over for Atlantic Seafood A/S (nr. 24, Taric-tillægskode 8122) vedrørende opdrættede (ikke vilde) atlanterhavslaks med oprindelse i Norge og henhørende under KN-kode ex 0302 12 00 (Taric-kode 0302 12 00*21, 0302 12 00*22, 0302 12 00*23 og 0302 12 00*29), ex 0303 22 00 (Taric-kode 0303 22 00*21, 0303 22 00*22, 0303 22 00*23 og 0303 22 00*29), ex 0304 10 13 (Taric-kode 0304 10 13*21 og 0304 10 13*29) og ex 0304 20 13 (Taric-kode 0304 20 13*21 og 0304 20 13*29), ophæves.

2. Bilag II til forordning (EF) nr. 929/1999 erstattes af bilag I til nærværende forordning.

3. Beløb, for hvilke der af Atlantic Seafood A/S er stillet sikkerhed i form af den midlertidige antidumpingtold og udligningstold, som indførtes ved forordning (EF) nr. 929/1999, frigives.

Artikel 2

1. a) Der indføres en midlertidig antidumping- og udligningstold på importen af opdrættede (ikke vilde) atlanterhavslaks henhørende under KN-kode ex 0302 12 00 (Taric-kode 0302 12 00*21, 0302 12 00*22, 0302 12 00*23 og 0302 12 00*29), ex 0303 22 00 (Taric-kode 0303 22 00*21, 0303 22 00*22, 0303 22 00*23 og 0303 22 00*29), ex 0304 10 13 (Taric-kode 0304 10 13*21 og 0304 10 13*29) og ex 0304 20 13 (Taric-kode 0304 20 13*21 og 0304 20 13*29) med oprindelse i Norge og eksporteret af de selskaber, der er anført i bilag II til denne forordning.

b) Tolden finder ikke anvendelse på vilde atlanterhavslaks (Taric-kode 0302 12 00*11, 0304 10 13*11, 0303 22 00*11 og 0304 20 13*11). I denne forordning forstås ved vilde laks fisk, som landingsmedlemsstaternes kompetente myndigheder ved hjælp af alle told- og transportdokumenter, der fremlægges af de berørte parter, finder godtgjort er fanget på havet.

2. a) Udligningstolden fastsættes til 3,8 % af nettoprisen, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet.

b) Antidumpingtolden, der finder anvendelse på nettoprisen, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet, fastsættes til 0,32 EUR pr. kg af varens nettovægt. Hvis prisen frit Fællesskabets grænse inklusive udlignings- og antidumpingtold imidlertid er lavere end den i stk. 3 fastsatte relevante mindstepris, opkræves antidumpingtolden med forskellen mellem denne mindstepris og prisen frit Fællesskabets grænse, inklusive udligningstolden.

3. I forbindelse med stk. 2 finder følgende mindstepriser anvendelse pr. kg af varens nettovægt:

Fremtrædelsesform af laks	Mindstepris EUR/kg af varens nettovægt	Taric-kode
Hele fisk, fersk eller kølet	2,925	0302 12 00*21
Renset, med hoved, fersk eller kølet	3,25	0302 12 00*22
Renset, uden hoved, fersk eller kølet	3,65	0302 12 00*23
Andet, fersk eller kølet, inklusive »skivet laks«	3,65	0302 12 00*29
Hele fisk, frosset	2,925	0303 22 00*21
Renset, med hoved, frosset	3,25	0303 22 00*22
Renset, uden hoved, frosset	3,65	0303 22 00*23
Andet, frosset, inklusive »skivet laks«	3,65	0303 22 00*29
Hele fiskefileter, over 300 g hver, fersk eller kølet	5,19	0304 10 13*21
Andre fiskefileter eller filetportioner, 300 g eller mindre hver, fersk eller kølet	6,55	0304 10 13*29
Hele fiskefileter, over 300 g hver, frosset	5,19	0304 20 13*21
Andre fiskefileter eller filetportioner, 300 g eller mindre hver, frosset	6,55	0304 20 13*29

Artikel 3

Følgende selskaber føjes til det bilag til forordning (EF) nr. 772/1999, hvori de selskaber, der er fritaget for at betale endelig antidumping- og udligningstold, er angivet:

Nr.	Virksomhed	Taric-tillægskode
193	F. Uhrenholt Seafood Norway AS	A033
194	Mesan Seafood AS	A034
195	Polaris Seafood AS	A035
196	Scanfish AS	A036

Artikel 4

Bilaget til afgørelse 97/634/EF erstattes af bilag III til denne forordning.

Artikel 5

1. Artikel 2, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 929/1999 affattes således:

»Der indføres en midlertidig antidumping- og udligningstold på importen af opdrættede (ikke vilde) atlanterhavslaks henhørende under KN-kode ex 0302 12 00 (Taric-kode 0302 12 00*21, 0302 12 00*22, 0302 12 00*23 og 0302 12 00*29), ex 0303 22 00 (Taric-kode 0303 22 00*21, 0303 22 00*22, 0303 22 00*23 og 0303 22 00*29), ex 0304 10 13 (Taric-kode 0304 10 13*21 og 0304 10 13*29) og ex 0304 20 13 (Taric-kode 0304 20 13*21 og 0304 20 13*29) med oprindelse i Norge og eksporteret af de selskaber, der er anført i bilag II til denne forordning.«

2. Artikel 2, stk. 2, litra a), i forordning (EF) nr. 929/1999 affattes således:

»Udligningstolden fastsættes til 3,8 % af nettoprisen, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet.«

3. Artikel 2, stk. 2, litra b), i forordning (EF) nr. 929/1999 affattes således:

»Antidumpingtolden, der finder anvendelse på nettoprisen, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet, fastsættes til 0,32 EUR pr. kg af varens nettovægt. Hvis prisen frit Fællesskabets grænse, inklusive udlignings- og antidumpingtold, imidlertid er lavere end den i stk. 3 fastsatte relevante mindstepris, opkræves antidumpingtolden med forskellen mellem denne mindstepris og prisen frit Fællesskabets grænse inklusive udligningstolden.«

Artikel 6

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. august 1999.

På Kommissionens vegne

Karel VAN MIERT

Medlem af Kommissionen

BILAG I

Selskaber, for hvilke der opkræves midlertidig antidumping- og udligningstold i henhold til forordning (EF) nr. 929/1999

Nr.	Virksomhed	Taric-tillægskode
14	Arne Mathisen A/S	8112
28	Brødrene Eilertsen A/S	8126
99	Myre Sjømat AS	8203

BILAG II

Selskaber, over for hvilke der er indført midlertidig told ved artikel 2 i denne forordning

Nr.	Virksomhed	Taric-tillægskode
75	Janas AS	8177
116	Norfra Eksport AS	8229
187	Vie de France Norway AS	8321

BILAG III

BILAG TIL AFGØRELSE 97/634/EF

De 112 selskaber, fra hvilke der godtages tilsagn, som ajourført den 25. august 1999

Nr.	Virksomhed	Taric-tillægskode
3	Agnefest Seafood	8325
7	Aqua Export A/S	8100
8	Aqua Partner A/S	8101
11	Arctic Group International	8109
13	Artic Superior A/S	8111
15	A/S Aalesundfisk	8113
16	A/S Austevoll Fiskeindustri	8114
17	A/S Keco	8115
20	A/S Refsnes Fiskeindustri	8118
21	A/S West Fish Ltd	8119
22	Astor A/S	8120
23	Atlantic King Stranda A/S	8121
24	Atlantic Seafood A/S	8122
26	Borkowski & Rosnes A/S	8124
27	Brødrene Aasjord A/S	8125
31	Christiansen Partner A/S	8129
32	Clipper Seafood A/S	8130
33	Coast Seafood A/S	8131
35	Dafjord Laks A/S	8133
36	Delfa Norge A/S	8134
39	Domstein Salmon A/S	8136
41	Ecco Fisk & Delikatesse	8138
42	Edvard Johnsen A/S	8139
43	Eurolaks AS	8140
44	Euronor AS	8141
46	Fiskeforsyningen AS	8143
47	Fjord Aqua Group AS	8144
48	Fjord Trading Ltd AS	8145
50	Fossen AS	8147
51	Fresh Atlantic AS	8148
52	Fresh Marine Company AS	8149
53	Fryseriet AS	8150

Nr.	Virksomhed	Taric-tillægskode
58	Grieg Seafood AS	8300
60	Haafa fisk AS	8302
61	Hallvard Lerøy AS	8303
62	Atlantis Filetfabrikk AS	8304
66	Hydro Seafood Norway AS	8159
67	Hydrotech-gruppen AS	8428
72	Inter Sea AS	8174
76	Joh. H. Pettersen AS	8178
77	Johan J. Helland AS	8179
79	Karsten J. Ellingsen AS	8181
80	Kr Kleiven & Co. AS	8182
82	Labeyrie Norge AS	8184
83	Lafjord Group AS	8185
85	Leica Fiskeprodukter	8187
87	Lofoten Seafood Export AS	8188
92	Marine Seafood AS	8196
93	Marstein Seafood AS	8197
96	Memo Food AS	8200
98	Midsundfisk AS	8202
100	Naco Trading AS	8206
101	Namdal Salmon AS	8207
104	Nergård AS	8210
105	Nils Williksen AS	8211
107	Nisja Trading AS	8213
108	Nor-Food AS	8214
111	Nordic Group ASA	8217
112	Nordreisa Laks AS	8218
113	Norexport AS	8223
114	Norfi Produkter AS	8227
115	Norfood Group AS	8228
119	Norsk Akvakultur AS	8232
120	Norsk Sjømat AS	8233
121	Northern Seafood AS	8307
122	Nortrade AS	8308
123	Norway Royal Salmon Sales AS	8309
124	Norway Royal Salmon AS	8312
126	Norway Seafoods AS	8314

Nr.	Virksomhed	Taric-tillægskode
128	Norwell AS	8316
130	Nova Sea AS	8235
134	Ok-Fish Kvalheim AS	8239
137	Pan Fish Sales AS	8242
140	Polar Seafood Norway AS	8247
141	Prilam Norvège AS	8248
142	Pundslett Fisk	8251
144	Rolf Olsen Seafood AS	8254
145	Ryfisk AS	8256
146	Rørvik Fisk- og fiskematforretning AS	8257
147	Saga Lax Norge AS	8258
148	Prima Nor AS	8259
151	Sangoltgruppa AS	8262
153	Scanfood AS	8264
154	Sea Eagle Group AS	8265
155	Sea Star International AS	8266
156	Sea-Bell AS	8267
157	Seaco AS	8268
158	Seacom AS	8269
160	Seafood Farmers of Norway Ltd AS	8271
161	Seanor AS	8272
162	Sekkingstad AS	8273
164	Sirena Norway AS	8275
165	Kinn Salmon AS	8276
167	Fjord Seafood Leines AS	8278
168	SMP Marine Produkter AS	8279
172	Stjernelaks AS	8283
174	Stolt Sea Farm AS	8285
175	Storm Company AS	8286
176	Superior AS	8287
178	Terra Seafood AS	8289
180	Timar Seafood AS	8294
182	Torris Products Ltd AS	8298
183	Troll Salmon AS	8317
188	Vikenco AS	8322
189	Wannebo International AS	8323
190	West Fish Norwegian Salmon AS	8324
191	Nor-Fa Food AS	8102
192	Westmarine AS	8625
193	F. Uhrenholt Seafood Norway AS	A033
194	Mesan Seafood AS	A034
195	Polaris Seafood AS	A035
196	Scanfish AS	A036